

## Срѣдъ житата

Подранило срѣдъ житата,  
свири селянче съ уста,  
съ трепетъ слушатъ му свирната  
разлюлѣнитѣ жита.

То погалва ги съ ржцетѣ  
и потъва въ тѣхъ до грѣдъ,  
като мрѣнки класоветѣ  
се вълнуватъ и шептятъ:

— Добро утро, момко мили,  
де си тръгналъ по зори?  
Гледай, колко сме класили —  
спри и сладко посвири!

А момчето макъ мирише  
и отронва веселъ гласъ:  
— Татко писъмце ми пише,  
праща поздравъ и на васъ!

И ме пита, какъ растете,  
ще ли има благъ животъ,  
и тежатъ ли класоветѣ  
отъ налѣнъ и хлѣбенъ плодъ.

— Поздравъ му предай тогазъ и  
му пиши, че днесъ класимъ.  
Той Родината да пази,  
ние хлѣбъ ще народимъ!